

De lezingen van dit weekeinde (30ste zondag door het jaar).

De lezingen uit het OT en NT houden ons voor dat we onze naaste moeten beminnen. In de eerste lezing, genomen uit het boek *Exodus*, zegt God dat we vreemdelingen, weduwen en wezen en onze naasten in nood geen onrecht mogen aandoen. 'Gij moet een vreemdeling niets slecht behandelen en hem het leven niet moeilijk maken, want ge hebt zelf als vreemdeling in Egypte gewoond... Weduwen en wezen zult ge geen onrecht aandoen...Als gij aan iemand van mijn volk geld leent, aan een noodlijdende in uw omgeving...moet ge geen rente van hem eisen... Als gij iemand mantel in pand neemt, dan moet ge die vóór zonsondergang aan hem teruggeven. Hij heeft niet anders om zich mee toe te dekken.' In de tweede lezing uit de brief van *Paulus* aan de christenen van Tessalonica merkt de apostel op dat iedereen in de stad nu weet hoe door hun bekering tot het geloof zij de 'levende en waarachtige God dienen en uit de hemel zijn Zoon verwachten, die Hij uit de dood heeft opgewekt.'

De evangelielezing volgens *Matteüs* gaat over de vraag wat het voornaamste gebod is. Het antwoord van Jezus is duidelijk: "Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart, geheel uw ziel en geheel uw verstand. Dit is het voornaamste en eerste gebod. Het tweede, daaraan gelijk: Gij zult uw naast beminnen als uzelf".

Na de eerste lezing zingen we Antwoordpsalm 18: 'Heer, U heb ik lief'. Vóór het evangelie klinkt het Alleluia met als vers: 'Als iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord onderhouden; mijn Vader zal hem liefhebben en wij zullen tot Hem komen'.